

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň
Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové ve věci

žalobce: **A. M.**, narozený dne XXX
státní příslušnost XXX
bytem na území republiky XXX
zastoupený advokátem JUDr. Ludvíkem Hynkem
sídlem Václavské náměstí 2074/37, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2017 č. j. MV-84957-5/SO-2015,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“) se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 12. 10. 2017 č. j. MV-84957-5/SO-2015 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové migrační politiky (dále též „*prvostupňový orgán*“), ze dne 21. 4. 2015 č. j. OAM-40327-29/DP-2014. Tímto rozhodnutím prvostupňového orgánu byla podle § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*ZPC*“), ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) ZPC, zamítnuta žádost žalobce o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území

České republiky za účelem pobytu *podnikání – osoba samostatně výdělečně činná* (dále též „žádost“).

2. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojí podanou žalobou. Podle žalobce nesprávně žalovaný po právní stránce posoudil rozhodnutí prvostupňového orgánu, při posuzování zákonnosti postupu prvostupňového orgánu žalovaný uplatnil přehnaný formalismus a nesprávně a nedostatečně zjistil skutkový stav.
3. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá, že se správní orgány nezabývaly zjištěním, zda neakreditovaná škola poskytuje vyšší úroveň vzdělání absolventům než škola akreditovaná. Žalobce od 1. 2. 2014 změnil studium z akreditované školy na školu neakreditovanou. Žalobce poukazuje na to, že z internetových stránek International Prague University o.p.s. vyplývá, že uvedená škola je akreditovaná v Evropské unii. Pokud škola umožňuje po úspěšném obhájení závěrečné práce udělit akademické tituly bakalář, magistr nebo doktor, pak žalobce uplatňuje pochybnosti, jestli škola nezařazená do seznamu škol akreditovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, poskytuje horší vzdělání než škola akreditovaná. Podle žalobce důvody nezařazení této školy mezi akreditované by měly správní orgány zjistit.
4. *Ve druhém žalobním bodu* se žalobce neztotožňuje se správními orgány, že se v jeho případě jedná o závažnou překážku pobytu na území České republiky.
5. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce uvádí, že pokud studoval, nemohl převážnou část doby podnikat.
6. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 11. 12. 2017 navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Uvádí, že rozhodnutím prvostupňového orgánu byla žádost žalobce, tehdy žadatele o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná, zamítnuta podle § 46 odst. 1 ZPC s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) ZPC, jelikož byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu žalobce na území České republiky, a to v době od 4. 4. 2014 do 30. 9. 2014 žalobce neplnil účel pobytu. Předchozí dlouhodobý pobyt za účelem studia s platností ode dne 17. 2. 2014 do 30. 9. 2014 byl žalobci povolen na základě potvrzení o studiu na Vysoké škole obchodní v Praze, o.p.s., na které žalobce zanechal studia dne 3. 4. 2014. Žalovaný pro úplnost doplňuje, že podle veřejné části živnostenského rejstříku žalobci zaniklo živnostenské oprávnění ke dni 7. 6. 2017.
7. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Městský soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání, jelikož se žalobce i žalovaný ve lhůtě stanovené soudem s tímto projednání věci nevyjádřili nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
8. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
9. Žadatel na území České republiky měl povolený dlouhodobý pobyt za účelem *studia* do dne 30. 9. 2014. Dne 30. 9. 2014 žadatel podal prvostupňovému orgánu žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem *podnikání – osoba samostatně výdělečně činná*.

10. Po předchozí výzvě prvostupňového orgánu k odstranění vad žadatel doložil výpis ze živnostenského rejstříku ze dne 1. 10. 2014, že ode dne 30. 9. 2014 mu vzniklo živnostenské oprávnění.
11. Podle vyjádření Vysoké školy obchodní v Praze o.p.s. ze dne 10. 12. 2014 žadatel studoval bakalářský studijní program Mezinárodní teritoriální studia ode dne 17. 10. 2013 do dne 3. 4. 2014, kdy byl ze studia vyloučen. Jeho studium bylo k tomuto dni ukončeno.
12. Dne 11. 12. 2014 prvostupňový orgán vyzval žadatele, aby ve lhůtě 14 dnů doložil plnění účelu pobytu na území po skončení studia ode dne 4. 4. 2014 do podání žádosti do dne 29. 9. 2014.
13. Dne 13. 1. 2015 žadatel doložil prvostupňovému orgánu potvrzení International Prague University o.p.s, že od 1. 2. 2014 do 1. 2. 2015 studuje rozsahu 921 hodin ročně kurz *Management*.
14. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 21. 4. 2015 byla žádost žadatele zamítnuta pro závažnou překážku pobytu žadatele na území, jelikož v době platnosti povolení k dlouhodobému pobytu neplnil žadatel účel povoleného pobytu minimálně od ukončení studia na Vysoké škole obchodní v Praze o.p.s. ode dne 4. 4. 2014 do dne 30. 9. 2014, kdy podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem. Prvostupňový orgán upozornil, že z díkce ZPC vyplývá povinnost cizince plnit účel, za kterým mu byl pobyt na území ČR povolen, a to po celou dobu povoleného pobytu. V opačném případě podle § 46 odst. 1 ZPC ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) ZPC platnost povolení k dlouhodobému pobytu ministerstvo zruší. Žadateli bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia s platností do 30. 9. 2014, přičemž studium na Vysoké škole obchodní v Praze o.p.s. bylo ukončeno ke dni 3. 4. 2014. K období ode dne 4. 4. 2014 do dne 30. 9. 2014 prvostupňový orgán uvedl, že žadatel doložil potvrzení International Prague University o.p.s., že ode dne 1. 2. 2014 do dne 1. 2. 2015 navštěvoval kurz managementu. Jmenovaná společnost není institucí akreditovanou Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, její potvrzení neprokazovalo plnění účelu směrnice studia, tedy účelu, na základě kterého byl žadateli povolen pobyt do dne 30. 9. 2014. Uvedené potvrzení by prokazovalo plnění účelu „jiné/ostatní“, o jeho vydání žadatel nepožádal. Dále žadateli vzniklo živnostenské oprávnění ke dni 30. 9. 2014, byl proto povinen předem požádat o vydání povolení za tímto účelem ve smyslu § 45 odst. 1 ZPC. Žadatel podal žádost však až dne 30. 9. 2014. Vzhledem k tomu, že nebyly splněny podmínky pro udělení požadovaného pobytového oprávnění, prvostupňový orgán podle § 46 odst. 1 ZPC ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) ZPC shledal, že se jedná o závažnou překážku dalšího pobytu žadatele na území České republiky.
15. Proti rozhodnutí prvostupňového orgánu podal žadatel odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
16. V napadeném rozhodnutí ze dne 12. 10. 2017 žalovaný zamítl odvolání žadatele a potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu, s jehož závěry se ztotožnil. Poukázal na spisový materiál, z něhož vyplývá, že předchozí dlouhodobý pobyt za účelem studia s platností ode dne 17. 2. 2014 do 30. 9. 2014 byl žadateli povolen na základě potvrzení o studiu na Vysoké škole obchodní v Praze o.p.s., a že žadatel zanechal studia na této škole dne 3. 4. 2014. K odvolací námitce účastníka, který považuje za lhostejné, zda je škola institucí akreditovanou či nikoliv, žalovaný uvedl, že studium na škole International Prague University o.p.s. není studiem v akreditovaném studijním programu na vysoké škole ve

smyslu § 64 odst. 1. písm. a) ZPC ani odbornou přípravou ke studiu akreditovaného studijního programu vysoké školy organizovaného veřejnou vysokou školou ve smyslu § 64 odst. 1 písm. b) ZPC. Žalovaný dále doplnil, že pokud cizinec na území České republiky pobývá na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia a tento účel po uvedené dobu neplní, zakládá tato skutečnost ve smyslu § 46 odst. 1 ZPC ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) ZPC jinou závažnou překážku pro pobyt cizince na území České republiky, což může být důvodem pro nevydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za jiným účelem. V souvislosti s výkladem pojmu „závažná překážka pobytu cizince na území“ odkázal žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012 č. j. 9 As 80/2011-69, že pod uvedený pojem lze podřadit nenaplnění účelu předchozího povolení k pobytu.

17. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
18. Podle § 46 odst. 1 věty první ZPC *pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.*
19. Podle § 56 odst. 1 písm. j) ZPC *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
20. Podle § 37 odst. 1 písm. b) ZPC *ministerstvo zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní na území účel, pro který bylo vízum uděleno.*
21. Podle § 64 odst. 1 písm. a) ZPC *studiem se pro účely tohoto zákona rozumí střední vzdělávání a vyšší odborné vzdělávání v oborech vzdělávání ve střední škole, konzervatoři nebo vyšší odborné škole, zapsané do rejstříku škol a školských zařízení, a studium v akreditovaných studijních programech na vysoké škole.*
22. Podle § 64 odst. 1 písm. b) ZPC *studiem se pro účely tohoto zákona rozumí účast na jazykové a odborné přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu vysoké školy organizované veřejnou vysokou školou, nebo účast na jazykovém a odborném kurzu pořádaném v rámci programu Evropské unie nebo na základě mezinárodní smlouvy.*
23. Předně musí soud ve vztahu k dílčím námitkám nesprávného právního posouzení, přehnaného formalismu a nesprávného a nedostatečného zjištění skutkového stavu konstatovat, že vzhledem k zásadě dispozitivnosti soudního řízení správního není možné, aby žalobce předmět soudního přezkumu vymezil jen nekonkrétními námitkami bez souvislosti se skutkovými výtkami. Musí být odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu či listinách zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené námitky (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud je povinen vypořádat jednotlivé žalobní body, aby nezatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností, není ale povinen na základě vágních odkazů žalobní body či podpůrné argumenty dohledávat ve spisech či v zaslaných dokumentech. Opačný postup by porušoval popsanou dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.).

24. Nejprve se městský soud zabýval námitkou žalobce v *prvním žalobním bodu* poukazující na nedostatečné zjištění ze strany správního orgánu, zda je možné, že neakreditovaná škola poskytuje vyšší úroveň a kvalitu vzdělání absolventů školy než škola akreditovaná. Městský soud vyšel ze skutkových zjištění, že žalobce měl do 30. 9. 2014 povolen trvalý pobyt za účelem studia, přičemž naplnění stanoveného účelu dokládal za období od 4. 4. 2014 do 29. 9. 2014 potvrzením International Prague University o.p.s. dokládajícím zápis na kurzu Management s celkovou dotací vzdělávacího kurzu 921 hodin ročně ode dne 1. 2. 2014 do dne 1. 2. 2015. Při posouzení, zda výše označené potvrzení prokazuje, že byl ze strany žalobce plněn účel povoleného pobytu – *studium*, je potřeba vyjít z dikce ZPC, jak také žalovaný, resp. prvostupňový orgán, správně učinil. Co se rozumí studiem ve smyslu uvedeného zákona, vyplývá z § 64 písm. a) a písm. b) ZPC. Studium se rozumí jednak *studium v akreditovaných studijních programech na vysoké škole* a dále také *účast na jazykové a odborné přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu vysoké školy organizované veřejnou vysokou školou*. Ze správního spisu je zřejmé, že studium na International Prague University o.p.s. však není studiem ve smyslu § 64 ZPC, nejedná se totiž ani o akreditovaný studijní program na vysoké škole, ani o účast na jazykové a odborné přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu vysoké školy organizované veřejnou vysokou školou. Sám žalobce nepopírá skutečnost, že nestudoval v rámci akreditovaného studijního programu, nicméně namítá, že se správní orgány měly zabývat kvalitou poskytnutého vzdělání. Městský soud pokládá tuto námitku za irelevantní, jelikož účel pobytového oprávnění – *studium* je třeba vykládat ve smyslu zákonných podmínek podle § 64 písm. a) a písm. b) ZPC. Kvalita poskytnutého vzdělání je z hlediska výkladu pojmu „studium“ v kontextu ZPC rovněž irelevantní, zákon neukládá správním orgánům povinnost se takovou otázkou zabývat. Podmínky, za nichž lze považovat studium ve smyslu ZPC jsou zákonem jasně dány, přičemž, jak plyne z § 64 písm. a) a písm. b) ZPC, je touto podmínkou akreditace Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, nikoliv kvalita poskytovaného vzdělání. Nelze tedy vyhovět žalobcovu námitce, že se správní orgány dostatečně nezabývaly kvalitou vzdělání, neboť jim toto zákon neukládá.
25. Městský soud se neztotožnil se žalobcem, že v postupu žalovaného, který respektoval ZPC a v rámci svého rozhodování vycházel z jeho podmínek, lze spatřovat přehnaný formalismus. Ztotožňuje se naopak s Krajským soudem v Plzni, který v rozsudku ze dne 14. 1. 2020 č. j. 57 A 99/2019-46, konstatoval, že *„[n]elze přistoupit na názor, že lpění na dodržování zákonem stanovených podmínek je přepjatým formalismem. Pak by se zákon stal pouze jakýmsi doporučujícím textem, jehož se někdy přidržet lze a jindy ne, což by ve svém důsledku vedlo k destrukci právního státu. Tam, kde je zákonný text naprosto zřejmý [...] nemůže být formalismem, natož přepjatým, pokud správní orgán vyžaduje, aby byl (zákon) dodržován“*.
26. V kontextu výše uvedeného nemohou podle městského soudu obstát žalobcovy námitky, že z prezentace International Prague University, o.p.s. na jejích internetových stránkách vyplývá, že se jedná o školu akreditovanou v Evropské unii, a že pokud studium na této škole umožňuje po úspěšném obhájení závěrečné práce udělit akademické tituly bakaláře, magistra nebo doktora, pak má pochybnosti, zda škola nezařazená do seznamu škol akreditovaných Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, poskytuje horší vzdělání než škola akreditovaná. Městský soud podotýká, že není v kompetenci správního orgánu rozhodujícího ve správním řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu porovnávat kvalitu vzdělání poskytovanou v rámci akreditovaných a neakreditovaných studijních programů, nýbrž v souladu se zákonem pouze vyhodnotit naplnění podmínek

ve smyslu § 64 ZPC. Žalobce dále namítá, že se správní orgány měly zabývat důvody nezařazení International Prague University o.p.s. mezi akreditované školy. Městský soud ve vztahu k této námitce konstatuje absenci povinnosti správního orgánu posuzujícího žádost o povolení k dlouhodobému pobytu zabývat se touto otázkou. Je čistě v kompetenci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, které studijní programy budou akreditovány. Námitky prvního žalobního bodu nejsou důvodné.

27. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce nesouhlasí se správními orgány, že se v jeho případě jedná o závažnou překážku pobytu na území České republiky. Jak vyplývá ze správního spisu, žalovaný dospěl k závěru, že žalobce po převážnou dobu platnosti svého předchozího pobytového oprávnění neplnil jeho účel, neboť se nevěnoval studiu ve smyslu § 64 ZPC. V uvedeném je třeba spatřovat závažnou překážku pobytu žalobce na území České republiky ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) ZPC. Ze skutkových zjištění je zřejmé, že žalobce měl na území České republiky na základě potvrzení Vysoké školy obchodní v Praze o.p.s. povolen dlouhodobý pobyt za účelem studia, které však na předmětné škole bylo ukončeno dne 3. 4. 2014. Za následující období, tedy ode dne 4. 4. 2014 do dne 30. 9. 2014, do doby podání nové žádosti žalobce o povolení dlouhodobého pobytu za účelem *podnikání – osoba samostatně výdělečně činná*, doložil žalobce plnění účelu povoleného pobytu potvrzením o kurzu na International Prague University o.p.s., které, jak žalovaný správně vyhodnotil, není studiem ve smyslu § 64 ZPC, jak bylo vyloženo výše. Sám žalobce deklaruje skutečnost, že jeho studium kurzu managementu na International Prague University o.p.s. je studiem neakreditovaného studijního programu, přičemž navíc v žalobě uvádí, že toto studium započal namísto studia původního již dne 1. 2. 2014. Lze tedy přepokládat, že žalobce neplnil účel pobytu již od 1. 2. 2014. Žalovaný tudíž dospěl ke správnému závěru, že pokud žalobce neplnil účel pobytu alespoň po převážnou dobu platnosti pobytového oprávnění, jedná se o jinou závažnou překážku jeho pobytu na území České republiky, která podle § 56 odst. 1 písm. j) ve spojení s § 46 odst. 1 ZPC brání udělení povolení k dlouhodobému pobytu. Uvedený výklad městský soud považuje v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, a to rozsudky ze dne 19. 1. 2012 č. j. 9 As 80/2011-69, ze dne 8. 8. 2012 č. j. 3 As 15/2012-29, ze dne 28. 5. 2014 č. j. 4 As 165/2013-50, ze dne 3. 3. 2016 č. j. 7 As 322/2015-43, či ze dne 28. 2. 2017 č. j. 3 As 69/2016-24. Jelikož žalovaný ukončením studia na Vysoké škole obchodní v Praze o.p.s. přestal plnit účel pobytového oprávnění, považuje městský soud úvahu žalovaného o důvodech neudělení povolení k pobytu za správnou. Námitky druhého žalobního bodu nejsou důvodné.
28. Ve *třetím žalobním bodu* žalobce namítá, že pokud studoval, nemohl převážnou část doby podnikat. Tuto námitku pokládá městský soud za zcela nedůvodnou, neboť účelem pobytového oprávnění žalobce nebylo podnikání, nýbrž studium, což také žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl a upozornil, že takový účel nebyl ze strany žalobce naplněn. V souvislosti s tímto upozorněním žalovaný citoval rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne ze dne 19. 1. 2012 č. j. 9 As 80/2011-69, a sice „aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána“. Odkaz na dotčené rozhodnutí Nejvyššího správního soudu žalovaný uvedl v souvislosti s výkladem pojmu „závažná překážka pobytu cizince na území“, pod který lze smysl citovaného judikátu podřadit také neplnění účelu pobytového oprávnění po převážnou dobu pobytu, ať již je účel jakýkoliv. Ačkoli citovaná část rozsudku Nejvyššího správního soudu hovoří o účelu *podnikání*, žalovaný jej použil na daný případ, pobytového oprávnění za účelem *studia*, analogicky.

Nelze odkaz žalovaného, ani to z napadeného rozhodnutí neplyne, vykládat tak, že by žalovaný spatřoval neplnění účelu pobytu žalobce v nevykonávání podnikatelské činnosti po převážnou dobu pobytu. Proto ani námitky třetího žalobního bodu nejsou důvodné.

29. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. října 2020

JUDr. Jan Ryba, v. r.
předseda senátu